

ΠΟΣΟ ΜΟΥ ΛΕΙΠΕΙ...
... Ο MARCELLO LIPPI

Ποίηση

MONSIEUR OYZOYNΗΣ

Εκδόσεις “Nova Atlantis”

Καλύτερα πλούσιος και υγιής παρά φτωχός και άρρωστος.

(Αρχαίο Κινέζικο Ρητό)

Εκδόσεις *Nova Atlantis* - Μάρτιος 2012

Αριθμός έκδοσης: 7

ISBN 978-960-99830-4-4

© του συγγραφέα

Επιτρέπεται η χρήση μέρους ή όλου του κειμένου με προϋπόθεση την αναφορά της πηγής, του ονόματος του συγγραφέα και της έκδοσης.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΒΑΝΙ, Νιου Χαρμσάιρ 2012

ΑΣΕ ΤΟΝ ΠΡΟΛΟΓΟ ΣΕ ΛΕΩ...

Αγαπητέ αναγνώστη, ζούμε μεγάλες στιγμές. Την ώρα που οι Αγορές επιτίθενται στα Κράτη και που τα θεμέλια του καπιταλιστικού συστήματος κλονίζονται επικίνδυνα, η μεταπολιτευτική Ψωροκώσταινα έρχεται φάτσα κάρτα με το τέλος της Μεταπολίτευσης. Η Γενιά του Πολυτεχνείου, μετά από τρεις δεκαετίες ευδαιμονίας, ασυδοσίας και τρυφηλότητας – αθάνατε Βύρωνα! – έρχεται αντιμέτωπη με όρους που αδυνατεί να καταλάβει: spreads, haircut, αναδιάρθρωση χρέους, ανταλλαγή ομολόγων, δημοσιονομική προσαρμογή, γράνα – παμμέγιστε Βύρωνα!

Αισθανόμαστε βαρύ τον Πέλεκυ πάνω από το κεφάλι μας. Υπάρχει ένα γενικότερο αίσθημα ενοχής στον καθένα από εμάς όταν μετά το «λεφτά υπάρχουν» μας το γύρισαν στο «μαζί τα φάγαμε»: σας διορίσαμε κύριοι. Ευτυχώς που βρέθηκε αυτός ο άγιος άνθρωπος, ο Λουκάς ο Παπαδήμος (ή μήπως Καραδήμος, πάντα μπερδεύομαι) και μας οδήγησε με ασφάλεια στα απάνεμα μονοπάτια του ΠΙ ΕΣ ΑΪ. Αποφύγαμε έτσι την άτακτη χρεοκοπία, δόξα να 'χει ο Γιαραμπής, και καταφέραμε τη συντεταγμένη πτώχευση, για την οποία, βέβαια, ο Ποιητά έχει μιλήσει ήδη, μη λέμε τα ίδια και τα ίδια και γίνουμε κουραστικοί.

Ωστόσο, πιστέ μου αναγνώστη, τίθενται απρόσκοπτα τα περαιτέρω αμείλικτα ερωτήματα:

- 1) Έχουν δίκιο ο Μπάμπης Παπαδημητρίου κι ο Πάσχος Μανδραβέλης;
- 2) Έχει πάει ο Αλέξης Παπαχελάς όντως σε συναντήσεις της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ;
- 3) Πώς ο Σεραφείμ Κοτρώτσος έγινε από δεξί χέρι της Γιάννας Αγγελοπούλου – Δασκαλάκη ο αρχιπολέμιος του Συστήματος;
- 4) Πόσες συνιστώσες έχει τελικά ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.;
- 5) Τίνος είναι, γυναίκα, το παιδί;

Όλα αυτά φυσικά και δε θα απαντηθούν στις ακόλουθες σελίδες. Ο Ποιητά αδυνατεί ν' ακολουθήσει τις εξελίξεις και τραβά το μοναχικό του δρόμο, παραθέτοντας άλλα είκοσι πέντε Σαουδικά Αραβουργήματα που θα προκαλέσουν αίσθηση, ίσως και παραίσθηση...

Η κρίση χρέους προκαλεί το κούρεμα και το κούρεμα προκαλεί εκ νέου κρίση χρέους. Οι λαχανΑγορές μας κοιτούν αμείλικτες κι εμείς ανήμποροι τις κοιτάμε επίσης. Έτυχε, στην πιο κρίσιμη στιγμή της σύγχρονης ιστορίας μας, οι υπογραφές (και κάτι άλλο) να μπαίνουνε από δύο Γιώργηδες. Δε μας χάλασε...

1. HAIRCUT

Βαρέθηκα τη φάμπρικα με όλ' αυτά τα χρέη
Να με στοιχειώνουν τούμπαλιν σαν έρωτες μοιραίοι
Και κόντρα σ' ότι στήριζε τον καπιταλισμό
Ο Ντομινίκ να σ' οδηγεί σ' αποπληθωρισμό...

Βαρέθηκα και πιο πολύ αυτούς τους Ευρωπαίους
Που ακολουθούν πολιτικές - με το μπαρδόν - του πέους
Βαλ' τους στα ελικόπτερα τους Γιώργους της ντροπής
Τράβα μια στάση πληρωμών κι άντε να "κουρευτείς"...

*Παρ' όλ' αυτά, και να κουρευτεί κανείς, το μαλλί του πάλι θα ξαναβγεί.
Μόνη λύση, το λοιπόν, είναι η Απόλυτη Κασίδα. Ο παρατηρητικός
αναγνώστης θα παρατηρήσει ότι το ανωτέρω πόνημα είναι ξεπερασμένο
ως προς τα πρόσωπα, καθώς όλα έχουν πλέον αντικατασταθεί στο μικρό
χρονικό διάστημα που χρειάστηκε ώστε να γραφεί το κατωτέρω πόνημα...*

2. ΚΟΥΡΕΜΑ AGAIN

Και πήγα και κουρεύτηκα γουλί ο κερατάς
Ο Γερμανός μου κλάδεψε τα 'μόλογα μαθές
Χαρήκαμε όλοι πολύ κι έφυγε ο μπελάς
Η Κρίση μοιάζει τώρα δα πως ήτανε εχθές

Τι μέλλον να 'χεις Έλληνα έτσι πως έχεις μπλέξει
Να σε τραβάνε δω και κει με πρέπει και με άρα
Όταν η Κιούσπα έχει πια την τελευταία λέξη
Και για την Τράπεζα μιλά μονάχος ο ... Νταλάρα;

Πολλή η συζήτηση αν πρέπει κανείς να παραμείνει στην Ελλάδα ή να μεταναστεύσει σε κάποιο υπερπροηγμένο Ευρωπαϊκό Κράτος, ώστε να βρει την πρέπουσα δουλεία που θα του επιτρέψει να ζει αναξιοπρεπώς. Ο καθένας βγαίνει και λέει το κοντό του και το μακρύ του, αλλά η Ευρώπη θα πάρει σίγουρα από τα τρία το μακρύτερο...

3. ΚΑΚΟΥΡΓΑ ΞΕΝΗΤΕΙΑ

Είναι της μαύρης ξενητειάς πικρό το παντεσπάνι
Κι εσύ πατρίδα μου γλυκιά μ' έχεις ξεχάσει ήδη
Το μόνο πια που έμεινε παρέα και μου κάνει
Είναι τα αποφθέγματα του Στέλιου Καζαντζίδα

Τι να με πει εμένανε ο Λίγος Ευρωπαίος;
Που όταν εγώ διέπρεπα έτρωγε βαλανίδια;
Ο Γερμανός, ο Σουηδός, ο Γάλλος κι ο Εβραίος
Είναι μια τρίχα μοναχά απ' τα δικά μου φρύδια

Έχει αυτός Χαλκιδική; Φραπέ ξέρει να πίνει;
Μπορεί αυτός ο Βάρβαρος τύφλα να οδηγήσει;
Κλήση όταν του κόβουνε ξέρει πώς να τη σβήνει;
Μπορεί ρουσφέτι να ζητά σ' αυτόν που θα ψηφίσει;

Τι να γνωρίζεις Άμοιρε και Βόρειε Φουκαρά;
Νομίζεις αποφάσεων ότι ελέγχεις κέντρα
Μα ο Μέγας ο Λιακόπουλος σου το 'πε καθαρά
Χρόνια και χρόνια ολάκερα κρεμόσουν απ' τα δέντρα

Κι εγώ που στα γεράματα μακρύ πήρα το δρόμο
Έφυγα νύχτα μοναχός και σαν κυνηγημένος
Λόγια του Πόντιου σοφά μου ορίζουνε το Νόμο:
"Στα ξένα είμαι Έλληνας και στην Ελλάδα ξένος"

Περί επαγγελματικού προσανατολισμού ο λόγος και θα πρέπει κανείς να είναι απόλυτα σίγουρος στο τι θέλει να κάνει στη ζωή του. Δεν είμαστε τώρα για να παίζουμε μ' αυτά τα πράγματα, αγαπητέ...

4. ΠΕΡΙΠΤΕΡΑΣ

Το όνειρό μου ήντουνε περίπτερο ν' ανοίξω
Μικρό παιδί σαν ήμανε και πήγαινα σχολειό
Ούτε στιγμή δε σκέφθηκα τα στάνταρ μου να ρίξω
Για κείνους που με θέλανε δάσκαλο και γιατρό

Να την αράζω ολημερίς μες στο περίπτερό μου
Κι όταν η μέρα βοηθά να κάθομαι απ' έξω
Εσύ πάντα απρόσκλητη να μου 'ρχεσαι μωρό μου
Να μου ζητάς επίμονα ταβλάκι να σου παίζω

Μ' αλλιώς τα φέρνει η ζωή (γαμώ τα ράμματά μου!)
Κι αντί να 'χω περίπτερο, έγινα επιστήμων
Αλλά το μέγα ερώτημα ορθώνεται μπροστά μου
Αν είμαι απ' τον περιπτερά εγώ ο πιο νοήμων...

*Ευτυχώς, όμως, πριν ο ανήρ Έλλην επιλέξει το επάγγελμά του θα κληθεί να
υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία και να καταστεί έτσι Ανήρ με το
άλφα κεφαλαίο...*

5. ΣΤΡ(DR)

Χρόνια και χρόνια σπούδαζα τα Μαθηματικά
Μα όμως δε βοήθησε η γνώση αυτή διόλου
Να καθαρίζω βρέθηκα τόνους από σκατά
Εν τέλει αποδείχθηκα Διδάκτορας του Κώλου...

Προς τι και αν εμβάθυνα τόσο στην επιστήμην;
Τέτοιες αξίες δε μετράν στο Σύμπαν του Στρατού
Για το WC υπεύθυνος ορίστηκα ερήμην
Και κατομολογήθηκα "Διδάκτωρ του Πρωκτού"...

Και περισσότερο ευτυχώς δηλαδή, ακόμη πιο πριν (ή πριν πιά;), θα κληθεί για να σπουδάσει. Σπούδαζε κι ας ειν' και ρώγες...

6. ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΑ ΝΕΟΛΑΙΑ

Οι μαθηταί, οι φοιτηταί και όλοι οι σπουδασταί
Τραβάνε μύρια πάνδεια απ' τους καθηγητάς
Οι οποίοι είναι ανήμποροι να κάνουνε σεφτέ
Στη μάχη της γαλούχησης μιας άξιας γενιάς

Φταιν άραγε οι μαθηταί που είν' όλοι τσογλάνια;
Ή μήπως οι καθηγηταί ήτο ανεπαρκείς;
Είναι κι αυτό ένα πρόβλημα κυρία Αννίτα Πάνια
Προτείνω δε εις μια εκπομπή όπως ασχοληθείς

Κι αν πάλι οι καθηγηταί ήσαντε σερσερήδες
Και δεν μπορούνε πράττουσιν μία σωστή δουλειά
Να φτιάξουνε τους μαθητάς να ζουν σα μπεσαλήδες
Κι ουχί υπογείως να διαβούν της ζήσης τα στενά

Μα όμως και η σπουδάζουσα κακούργα νεολαί(ρ)α
Με καταλήψεις και πανό κι άλλους αναρχισμούς
Δεν πετυχαίνει το σκοπό και μέρα με τη μέρα
Σε τέλμα οδηγούμεθα και σε τραμπουκισμούς

Η γνώμη εμού προσωπικώς στο θέμα της Παιδείας
Είναι ότι δε θα' πρεπε όλοι να θεν χαρτιά
Διότι κύριε όταν βγεις στην αγορά εργασίας
Μέγας εστίν ο antagonism (γαμώ τον Πειραιά)

Ως φοιτητής μπορεί κανείς, βεβαίως, να βγάλει τα γούστα του και να πει τους φραπέδες του με τις ευλογίες οικογένειας και κοινωνίας...

7. ΦΡΑΠΕΣ

Το μεσημέρι επροχθές που ζέστη είχε πολύ
Λέω δε μπάω για καφέ κάτω στην παραλία;
Παίρνω λοιπόν τηλέφωνο τη φίλη μου Μαρία
Και κλείνουμε αραντεβού μπροστά στον Τερκενλή

Για να παρκάρω έκανα περίπου μία ώρα
Βρήκα μια θέση τελικά που χώραγα ίσα ίσα
(Ήτανε λίγο απόμερα και έκανα και τσίσα
Γιατί είχα ένα κατούρημα, τι να σου λέω τώρα)

Και τάχυνα το βήμα μου μη στήσω το Μαράκι
(Η πιο ωραία γκόμενα που είχε η σχολή μας)
Ποτέ όμως δεν παίχτηκε καβλάντα μεταξύ μας
Γιατί είχα την εντύπωση πως γούσταρε το Λάκη

Βρεθήκαμε με τη Μαριώ, να μην πολυλογώ
Καθήσαμε σ' ένα cafe επί της παραλίας
"Και τι θα πάρεις τελικά;" ρώτησα της κυρίας
Εγώ λοιπόν παρήγγειλα διπλό φραπέ γλυκό

Με τούτα και με κείνα, τέλειωσ' η φραπεδιά μου
Και είπαμε διάφορα και ξέρω 'γω εντάξει
Δεν είδα όμως πρόθεση το "τέτοιο" της να στάξει
πήρα των ομματιώνε μου και πήγα στη δουλειά μου

Και να πα να πει κι ένα ποτάκι το βράδυ για να κάνει το κόρτε του βρε αδερφέ, ας ούμε...

8. Η ΚΟΠΕΛΙΑ

Βαριόμουν χθες στο σπίτι μου κι είπα να πάω βόλτα
κοίταξα στον καθρέφτη μου – ποιός είμαι; ο Τραβόλτα;
Μπήκα λοιπόν στ' αμάξι μου, τη γέρικη Ascona
και σ' ένα εικοσάλεπτο να' μαι στο bar «Χελώνα».

Πίνω ένα black label, μα ένα ίσον κανένα
μπανίζω μία κοπελιά γύρω στα είκοσι ένα
μόνη της ήτανε κι αυτή, μάλλον ψιλοβαριόταν
στον κόσμο της φαινότανε, έπινε και σκεφτόταν.

Εδώ είμαστε είπα μέσα μου και ψάχνω για ατάκα
να πάω και να της την πω κι αυτή να πάθει πλάκα
να πει τι άντρας ευφυής, τι έξυπνο αγόρι
να ξεκινήσει όμορφο και τρυφερό love story.

Και με τις σκέψεις μου αυτές πάω να κατουρήσω
να ξαλαφρώσω και να δω πως θα την προσεγγίσω
και κατουρώντας έλαμψε στο νου μου η ιδέα
βρήκα επιτέλους τι θα πω στη γλυκυτάτη νέα.

Τελειώνω το κατούρημα, πλένομαι με σαπούνι
και κάνω μια επίκληση εις το Θεό Γκουσγκούνη:
Άρχοντα δως μου φώτιση, βόηθα με μέχρι τέλους
μπας και μπορέσω σήμερα να χώσω επιτέλους.

Και ξεμπουκάρω απ' το WC πανέτοιμος για δράση
ξέροντας πως το σίδερο κολλάει απά στη βράση
η φόρα μου όμως κόπηκε· το πήρα το παπάρι.
Γαμώτο! Ήρθε ο γκόμενος κι ήτανε και γομάρι.

*Θα μου επιτρέψεις, αναγνώστα μου, να πά να πάρω τη δόση μου μισό
λεπτάκι να 'ούμε και επιστρέφω Δημήτριος...*

9. Η ΕΚΤΗ ΔΟΣΗ ΠΑΡΤ ΤΟΥ

Τι να μου κάνει τώρα πια το εγχώριο μαυράκι
Αφού έχω πέσει αψάνδρος στις πρέζας τις χαρές
Για να γενώ εγώ καλά θέλω εικοσαρικάκι
Και να τραβώ ολημερίς στα ομόλογα μυτιές

Κι έτσι με καταντήσανε τελειωμένο τζάνκι
Γι αυτό στα junk ομόλογα το μύτο τον γουστάρω
Και έχω εθιστεί πολύ στον Μπένι που είναι φάνκι
Σαν έτοιμος από καιρό, βελόνι να σουτάρω

Άσχετο, αλλά λίγες είναι οι ταινίες που έχω δει και πραγματικά χέστηκα πάνω μου. Τι έκφραση κι αυτή ε; Μήπως μπορεί να χεστεί κανείς κάτω του; Γι' αυτό πάμε κατά διαόλου, λόγω της κωλο-γλώσσας μας. Ξέφυγα όμως πάλι: περί Lost Highway ο λόγος, του αξιότιμου κ. David Lynch...

10. ΧΑΜΕΝΗ ΛΕΩΦΟΡΟΣ

Περπάτησα δρόμο μακρύ
κάτω από τα κίτρινα της λεωφόρου
τα φώτα
Είμαι ενήλικας είμαι παιδί
και χάραξα έρποντας του Εωσφόρου
τη ρότα

Δρόμος απλώνεται φίδι εμπρός μου
και είναι ο τοίχος που στο βάθος κοιτάζω
μεγάλος
Και το ερώτημα ζωγραφίζω εντός μου
αν είμαι εγώ αυτός που μονάχος ρεμβάζω
ή ο Άλλος

Όταν μια γυναίκα θέλει, το φαρμάκι στάζει μέλι, τα καλά παιδιά δεν
εκτιμά, είπεν κάποτε η Λαϊκή Τραγουδίστρια. Δε μας είπεν όμως,
δυστυχώς, τι κάνει η γυναίκα άμα δε θέλει, ενώ στην εν τέτοια αρχή ούτε
ούτε και κοιτάζτε αυτή δεν ήθελε τηνεκούς για να καν γιν αυτό το του
παιχνίδ...

11. ΣΟΦΙΑ

Η σοφία της Σοφίας
Πέραν πάσης υποψίας
Μ' έθεσε εκτός αγώνα
Και βαρύ βλέπω χειμώνα

Της Σοφίας η σοφία
Αφαιρεί μου τα πρωτεία
Για της ήβης της το πέρας
Μου 'κοψε το ελευθέρας

*Τι θα ήμασταν όμως και χωρίς τη γυναίκα; Το αδύνατο φύλο με καθιστά
αδύναμο φύλο...*

12. ΓΥΝΑΙΚΑ

Της θυλικής υπόστασης αίνιγμα ενσαρκώνεις
Αίνιγμα που δε λύνεται και μόνο αγαπιέται
Με αγάπη ανεξήγητη, που δεν παρηγοριέται
Όταν σε ξένες αγκαλιές το αίσθημα σταυρώνεις

Ο λογισμός μου, το λοιπόν, είναι ατέρμων βρόχος
Σε σένα αρχίζει η σκέψη μου, σε σένα τερματίζει
Και είμαι πλέον σίγουρος, όσο η γη γυρίζει
Εσύ είσαι το βελάκι μου, εσύ είσαι και ο στόχος

*Υπάρχει τέλειο μέρος να νιώσεις την αληθινή και απραγματοποίητη
καυσούρα; Ναι ναι ναι αμέ! Ακολουθεί επική τριλογία από τέσσερα - πέντε
πεήματα...*

**13. Ε.Σ. Α΄
(ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ 1 ή ΕΥΗ ΣΕ ΑΓΑΠΩ)**

Σε ασκήσεις ακριβείας μια Πέμπτη μεσημέρι
σε σκέφτηκα και μου 'φυγε το όπλο απ' το χέρι.
Χαλάρωσε η Άλφα Ταυ, σκούριασ' η ξιφολόγχη
το δίχτυ της παραλλαγής έμπλεξε σαν απόχη.

Φάκελος κι υποφάκελος γινήκανε κουβάρι
αγυάλιστα τα άρβυλα σαν των παλιών φαντάροι.
Με δυο μερών αζυρισά και μίχλα στη στολή
στην τελευταία έφοδο δεν είπα αλτ τις ει.

Μου κόψανε την έξοδο ελέω νυχτερινής.
Γιατί πάλι ρε πούστη μου αργεί ο αλλαγής;
Σε μια πορεία έμεινα κει στα μισά του δρόμου
ξέχασα δε πως γίνεται και κείνο το επ' ώμου.

Το πάθος μου πολυπληθές σα μία λεγεώνα
για πάρτη σου κοπέλα μου σκίζω την τελαμώννα.
Η προβλεπέ αγάπη σου καμπάνες ελοχεύει...
...για ένα χιτώνιο αδειανό, για μία κάποια Εύη.

Δεύτερο μέρος...

14. Ε.Σ. Β'
(ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ 2 ή ΕΛΕΝΗ ΣΕ ΒΑΡΕΘΗΚΑ)

Στην πρωινή αναφορά σε σκέφτηκα και πάλι
Ήπια λιγάκι στη σκοπιά και έκανα κεφάλι
Με χώσαν μαγειρεία για πολλοστή φορά
Και ήσαντε χιλιάδες τα άπλυτα ταψά

Φώναζ' ο δεκανέας να πα να γυαλιστώ
Μα φευ! εγώ δεν πρόλαβα ούτε να ξυριστώ
Το νεκροτάμπελο έχασον και γκάριζ' ο λοχίας
Μ' έβγαλε δε στον τάκο της πυροβολαρχίας

Εις την επιθεώρησιν άρπαξα πέντε φι
γιατί δεν ανεφέρθην ορθώς στο διοικητή
Ήτο ποινή βαρύτατη για πάσα ένα οπλίτη
Ωιμέ! κόβετ' η άδεια που θα 'παιρνα την Τρίτη

Ως καλαμπούρια του στρατού, που πάντα είν' τα ίδια
Οι συνεχείς αρνήσεις σου με ζάλισαν τα φρύδια
Και ως σειρήνα άσκησης, άξαφνα αρχομένης
Μες στα μηνίγγια μου αντηχεί το ΟΧΙ της Ελένης

Τρίτο και φαρμακερό...

**15. Ε.Σ. Γ'
(ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ 3 ή ΕΣΕΝΑ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ
ΓΟΥΣΤΑΡΩ)**

Αντίς τέταρτο νούμερο κι άγημα στη σημαία
Ήθελα για να κάνουμε ολημερίς παρέα
Κι αντίς να βγω περίπολο στην καναδέζα πάνω
Ήθελα να 'μαστε μαζί, το χέρι να σου πιάνω

Αχ τώρα στα γεράματα με πήρανε φαντάρο
Δεν τη μπαλούλου κάστανο, άρχισα να ρετάρω
Και είσαι συ ο χορηγός της μόνης μου ελπίδας
Για το φιλί σου γίνομαι αμέσως μαντραπήδας

Φίδιασα στην εκπαίδευση, δεν πήγα στη φρουρά
Και τις καθαριότητες τις γείωσα ξανά
Ρε θα την κάψω τη σκοπιά χρόνου γερμανικού
Σου κλείνω από τώρα στην πύλη ραντεβού

Τέντωσες το κορμάκι μου με του έρωτα το στίγμα
(Στο ΚΨΜ δεν έμεινε μύρα ούτε για δείγμα)
Πια καθολούλου δε μπορώ την πράσινη στολή
Για σένα Σπυριδούλα μου βαράω αναβολή

Όλοι οι τζογαδόροι, χαρτοπαίχται, αλογομούρηδες και λοποί συγγενείς γνωρίζουν πάραυτα και παρεμπιπτόντως ότι δεν υπάρχει χειρότερος συνδυασμός από αυτόν του παίζειν και καψουρένεσθαι. Και επειδή ο σωστός Ποιητά πρέπει πάντα να αναφέρει από που κλέβει, ο τελευταίος στίχος ακούγεται στην ιστορική ταινία THE... ΚΟΠΑΝΟΙ...

16. ΚΟΥΚΟΣ Α ΒΟΛΟΝΤΕ

Κατήντησε η αγάπη μου πόκας χοντρό καρέ
Κι ας άρχισε στο φιλικό, πέντε λεπτά το ντούκου
Σου πρότεινα τόσες φορές να γίνει ντεκαβέ
Περιουσίες χάθηκαν σε μια παρτίδα κούκου

Καλά το ξεκινήσαμε με ποκεράκι απλό
Και μπόμπες υποχρέωση να βγει καμιά φυλλάντζα
Τι ήθελες και μου 'βαλες αυτάκια στο σταυρό
Ρηγάδες έκαψα δικέ που είχα στην καβάντζα

Με ψείρισες πολλά λεφτά σ' εκείνο το omaha
Μωρό μου πάει τέλειωσε, έχεις μεγάλη ρέντα
Επί της τσόχεος κοιτώ τα φύλλα σαν το χάχα
Ρε πώς την έβγαλες εδώ στον άσο εσύ την κέντα;

Θα παίζω κούκο α βολοντέ να γίνει colpo grosso
Ρέστα μου βάζω αβλεπεί στη ντάμα που 'χει σκάσει
Να γίνεις εσύ ντάμα μου πληρώνω όσο όσο
Μπρος στο δικό σου το καρέ το χρώμα μου έχω χάσει

Οι ακόμα πιο μνημένοι γνωρίζουν ότι αν παρ' ελπίδα πέσει κάποιος στα δίχτυα της καψούρας, τότε θα πρέπει να προσέχει τι υπόσχεται. Καψούρα σε χρηματοοικονομικούς όρους, λοιπόν, στα Χρόνια της Κρίσης...

17. ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ

Η αγάπη μου κλονίστηκε και βρίσκεται σε Κρίση
Ο Αγοραίος Έρωτας δε μου προσφέρει λύση
Μου 'ριξες υποβάθμιση σαν άλλος οίκος Μούντις
Ούτε φαί δεν έφτιαζες και έτρεχα στα Γκούντις

Αισθήματα μου δάνειζες φτηνά για τόσα χρόνια
Και είχα την καψούρα μου με ήλιο και με χιόνια
Μα κάποτε η ρευστότητα σε πάθος ετελεύτη
Τα ελλείμματα μεγάλωσαν, το χρέος εκτοξεύτη

Εξέδωσα πάρα πολλές σε σένα ομολογίες
Ότι πολύ θα σ' αγαπώ και Κυριακές κι Αργίες
Όμως σκουπίδια γίνανε και τοξικά προϊόντα
Που ξεπουλάνε τα χετζφαντς στα δέκα ένα ογδόντα

Να μείνω δίπλα σου εγώ πανάκριβα στοιχίζει
Αφαίμαξη, λιτότητα και η ψυχή μαυρίζει
Τον (Τσαρλς) Νταλάρα φώναξα να κάνει πι ες άι
Τον έρωτά μου κούρεψα και άει πηδήξου άει

Είτε καψούρης, είτε χρεωμένος, πάντως, μια σύγχυση εγώ προσωπικά την έχω, δεν ξέρω για σένα. Μάλλον έχω μπερδέψει τη Μάρθα Βούρτση με την Έλενα Πούτση...

18. ΣΥΓΧΥΣΙΣ

Γελάω με τα σοβαρά και κλαίω με τ' αστεία
Κλαυσίγελος η φάτσα μου, έκφραση σαρδονία
Λέω ευθέως πλάγια, μισόλογα σταράτα
Μου φαίνεται πως έμπλεξα σώβρακο και γραβάτα

Για ύπνο πέφτω το πρωί, δουλειά πάω το βράδυ
Στραβώνομαι σαν έχει φως και βλέπω στο σκοτάδι
Θυμάμαι μου είπαν κάποτε για τον καλό Χριστό
Μα εγώ όμως παράκουσα και νόμιζα Κουστώ

Αυτά που κάνω είναι πια εκείνα που δε θέλω
Και πλέον "οίκος ανοχής" έγινε το μπουρδέλο
Με κάτι φίλους είπαμε να φύγουμε για Πράγα
Αλλά το δρόμο χάσαμε και ήρθαμε στην Πάργα

Αμφισβητώ τα πιθανά, στ' απίθανα πιστεύω
Βελόνια μες στο άχυρο ολημερίς γυρεύω
Για μπάνιο πά' στον Παρνασσό, για σκι πάω στη Λούτσα
Θα λέγαμε πως μπερδέψα τη βούρτσα με την π..τσα

Για όλα αυτά φταίει και η ηλικία βέβαια. Είναι γεγονός αναγνώστα μου ότι αν καβαλήσεις τα άντα (παπανδρέου;) φυραίνει και το πάνω και το κάτω κεφάλι. Το ακόλουθο πόνημα ξύνει πληγές και κλείνει το μάτι στον Πρωθυπουργό της Δραχμής...

19. ΜΕΤΑΛΟΕΓΚΕΦΑΛΙΚΗ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗ

Πάνε τα εξήντα τα ευρώ
που έβγαλα απ' την ALPHA
που ειν' η καημένη η δραχμή
των Venom η πεντάλφα;

Ρε δεξ πως πέρασ' ο καιρός
και έχω γίνει trendy
πότε ήτανε που χάζενα
στα εξώφυλλα τον Eddie;

Κοιτάτε που μεγάλωσα
και βλέπω Όλγα Τρέμη
παλιότερα θα ήθελα
να βλέπω μόνο Lemmy

Και μπήκα στην παραγωγή
κι έκοψα τα μαλλιά μου
απ' το μπουφάν μου ξήλωσα
των Sabbath τα ραφτά μου

Ο χρόνος δυστυχώς κυλά
φορεύς ειν' αλλαγών
το ΡΟΔΟΝ κι ο ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ
γίνανε παρελθόν

Άτιμε χρόνε πέρασες
και έκανες τον Ozzy
από θεός που ήτανε
μέγιστο καραγκιόζη...

Εγώ, βέβαια, απορώ γιατί ανησυχούν οι διάφοροι κομμουνισταί και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις. Αφού οι Γερμανοί αναλάβανε δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτε. Θα κάνουμε λιτότητα για καμιά εκατόν πενήντα χρόνια, θα βάλουμε το φρένο χρέους, θα ποινικοποιήσουμε τα ελλείμματα και, ορίστε, το ευρώ σώθηκε. Αμ πως...

20. ΓΙΟΥΡΟΖΩΝ

Της Ευρωζώνης βάλαμε τη ζώνη της αγνότητας
Μα δυστυχώς ο Γερμανός κράταγε το κλειδί
Ένα πρωί ξεκλείδωσε την τσίγκινη κυλότης
Και μας τον φέρμαρε σωστά και ευθυγραμμιστί

Και σας ρωτώ τώρα εγώ ρε Αγανακτισμένοι
Να κάνω στάση πληρωμών; Να φύγω απ' το Ευρώ;
Πού να ξεσφίξει τώρα πια ετούτη η μεγγένη;
Πώς σπάει το Συμβόλαιο με τον Εξαποδώ;

Γι' αυτό λοιπόν Ελληνικά θα πρέπει να το δούμε
Με στόχο να μας βαρεθούν οι Βόρειοι λαοί
Και στο φινάλε ρε ψηλέ, ας 'ούμε και να 'ούμε
Αντί να φύγουμε εμείς, ας φύγουνε αυτοί...

Το Καρναβάλι της Κολωνίας είναι σχεδόν τόσο διάσημο όσο το Καρναβάλι του Μοσχάτο. Το Καρναβάλι της Γερμανίας, γενικώς, είναι ακόμη πιο διάσημο...

21. ΑΠΟΚΡΕΩ 08

Η Τσικνοπέμπτη με ρωτάς
εφέτο πότε πέφτει
σου 'πα κατ' επανάληψιν
πως πέφτει πάντα Πέφτη.

Κι όλο ρωτάς τι θα ντυθώ
σου ξαναλέω πάλι
μουτσούνα δε χρειάζομαι
γιατ' είμαι καρναβάλι

Κι όταν ρωτάς αν σ' αγαπώ
σου απαντώ σταράτα
πως ο δεσμός μας έγινε
μια σκέτη μασκαράτα

Κι αν με ρωτάς για τη ζωή
θα σου το πω στεγνά
η ζήση εκαντάντησε
μόνιμη Αποκριά

*Αρκετά όμως έχουμε ασχοληθεί με τους ελλεινούς και τρισάθλιους
Γερμανούς, τους γεννημένους δεύτερους που θέλουμε με το στανιό να τους
κάνουμε πρώτους. Καιρός ν' ασχοληθούμε με πραγματικούς Ανθρώπους
και ν' αποτίσουμε τον ελάχιστο φόρο τιμής σ' έναν μεγάλο Έλληνα, στο
σύγχρονο Αριστοφάνη. Θανάση Βέγγο, σ' ευχαριστούμε πολύ και καλό σου
ταξίδι...*

22. ΠΕΛΑΤΕΣ ΜΟΥ

Η πλάκα είναι σοβαρό, πολύ μεγάλο θέμα
Να κάνεις ήτοι συνεπώς τους άλλους να γελάν
Να δίνεις της καρδούλας σου το άλικο το αίμα
Να τρέχεις πάντα μια ζωή (όπως ο Αστραχάν)

Ήσουν, Θανάση, γίγαντας, γέλιου πολυτεχνίτης
Κι εγώ να πω δεν έχω τι, ούτε πολλά να γράψω
Κι όπως εσύ, έτσι κι εγώ όντας ερημοσπίτης
Σαν κάλπικος Αυγερινός, απλά θα αντιγράψω:

"Απόψε σήμερα και χθες
Όλες οι πόρτες ειν' κλειστές
Και γω είμαι απ' όξω
Και μες το θάμπος το θαμπό
Παίρνω αμπάριζα να μπω
Και με πετάνε όξω

Όλος ο κόσμος μ' αγνοεί
Βαρέθηκα πια τη ζωή
Τους φθόνους και τα μίσση
Αλί αλί και τρισαλί
Φωνάζτ' αμέσως τον Αλή
Να με καρατομήσει"

Το επόμενο είναι γραμμένο, κατόπιν παραγγελιάς, για έναν άλλο κωμικό, ίσως τον μεγαλύτερο της σύγχρονης ιστορίας μας...

23. ΣΤΟΝ Π.Ψ.

Νυφούλα του Θερμαϊκού, όμορφη Σαλονίκη
νομάρχη έχεις μόνιμο, λεβέντη, πολυνίκη.
Η νομαρχία τούτη δω δεν είναι υπερ – τέτοια
μα ο Παναγιώτης δε μασά, δε πέφτει σε σεκλέτια.
Γειασάν μεγάλε αρχηγέ, γίγαντα Ψωμιάδη
π' ως ένας σύγχρονος Ορφεύς κατέβηκες στον Άδη
και ως καινούριος Ηρακλής με κέρβερους παλεύεις
Πασόκους μα και Δεξιούς όλους τους ξεπαστρεύεις.
Κάτι λοιπούς Κομμουνιστάς κι αναρχικά στοιχεία
απέλασέ τους πάραυτα απ' τη Μακεδονία
στην Εθνική Ανάταση να κάνουμε σεφτέ
κι ας ρίχνουν οι ανθέλληνες γιαούρτια σε κεσέ.
Εμάς τους εθνικόφρονες βάλε μας στο παιχνίδι
στο Σύλλογο των Φίλων του Στέλιου Καζαντζίδα.
Αν θες τα ατυχήματα σαφώς να μετριάσεις
τράβα ξανά στους οδηγούς τσίπουρα να μοιράσεις
και ξαναβγές στην εκπομπή της Δέσπως Μιραράκη
για ν' αγοράσουμε χαλιά φτιαγμένα με μεράκι.
Εν κατακλείδι κύριε δεν έχω ότι κι ότι
εγώ έχω για καμάρι μου ΝΟΜΑΡΧΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ

Αφιερωμένο στις παλιές δόξες του μέλλοντος. Έτσι, για να μαθαίνουν οι παλιοί και να θυμούνται οι νεώτεροι...

24. NOMIZA

Μού παν πως θα με κάνανε
Ρούουντ Φαν Νιστελρόυ
Μα χάλασ' η μεταγραφή
Και έγινα Νιστρώ...

Νόμιζα στο μανίκι μου
Εγώ πως είχα άσσο
Μ' αντί για Χατζηπαναγή
Με κάναν Κώστα Κιάσσο...

25. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Την σπάω την κεφάλια μου, μήπως και καταλάβω
Πώς έχω χρόνο άπειρο, μα τρέχω να προλάβω
Και πώς αυτά που πεθυμώ όλο τα προσεγγίζω
Μ' αυτά απομακρύνονται χωρίς να τα αγγίζω

Πολύ θα ήθελα, μαθές, κάποιος να πει ευθέως
Γιατί ενώ πρώτος φαίνομαι, είμαι ο τελευταίος
Κι ενώ μαζί μου όλοι λεν ότι περνάν ωραία
Πώς γίνεται συνήθως να 'μαι χωρίς παρέα

Αυτά και άλλα τέτοια που με απασχολούν
Και θεν σαν ερωτήματα απάντηση να βρουν
Λέω ότι όμως τώρα πια έφτασα στην ουσία:
Πολύ είναι το χαμούρεμα, μα λίγη η συνουσία...

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

ΧΟΥΝΤΑ – ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ – ΕΟΚ – ΔΕ ΘΕΛΩ ΟΥ – ΑΛΛΑΓΗ
– ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΜΕ ΤΟ ΛΑΟ – ΠΕΡΗΦΑΝΑ ΝΕΙΑΤΑ ΤΙΜΗΜΕΝΑ
ΓΗΡΑΤΕΙΑ – ΧΕΡΦΙΑΝΤ – ΚΟΣΚΩΤΑΣ – ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΗΣΗ –
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ – ΚΑΘΑΡΣΗ – ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ –
ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ – ΣΚΟΠΙΑΝΟ – ΑΛΒΑΝΟΙ – ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ –
ΙΜΙΑ (ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ) –
ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ – ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΕΤΟ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΟ; –
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ – ΜΕ ΤΟ ΕΥΡΩ ΚΑΛΥΤΕΡΑ – ΝΑΤΟ ΤΟ
ΠΕΙΡΑΤΙΚΟ – ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ 2004 – ΝΤΑΒΑΤΖΗΔΕΣ –
ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ – Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΝΕΜΟΣ –
ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ – ΛΕΦΤΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ – ΤΑ ΦΑΓΑΜΕ ΟΛΟΙ
ΜΑΖΙ – ΜΝΗΜΟΝΙΟ – ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟ – ΕΦΕΔΡΕΙΑ – ΤΕΛΟΣ
ΑΚΙΝΗΤΩΝ – ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ – PSI –
ΧΟΥΝΤΑ

MONSIEUR ΟΥΖΟΥΝΗΣ

Κορυφαίος Έλληνας φιλογάλλος, ο Ουζούνης υπήρξε ένας από τους θεμελιωτές του Πλαγιαρισμού. Αρθρογραφεί, χωρίς να ορθογραφεί, σε πλήθος ατύπων εντύπων, τα οποία, φευ! δε θυμάμαι ν' αναφέρω. Η τεχνοτροπία της ποιητικής αδείας του μελετάται χρόνια από πλήθος ερευνητών στην Κιρούνα της Σουηδίας

αλλά επειδή δε ξέρουμε σουηδικά δε μπορούμε να καταλάβουμε τι γίνεται. Πάντοτε αγαπητός στο ωραίο φύλο και γνωστός κοσμικός, απασχόλησε πολλές φορές τις στήλες των βρετανικών tabloids.

ISBN 978-960-99830-4-4